

Maade. Den ærede Minister har forlangt en Sum for at kunne regulere Pladsen, og for at kunne tage Ordningen af den i sin Haand, saaledes at vi kunne see en Ende paa det Kaos, som der har været tilstede i over et halvt Aarhundrede, og jeg troer virkelig ikke, at man uden Ubillighed kan forpre, at Ministeren vedblivende skal interessere sig for Adskillelsen af Administrationen og Handelen i Grønland og for Ordningen og Reguleringen af Frederiks Kirkeplads; som dog virkelig ligger som en Skam for Kjøbenhavn, uden at bevilge ham Midlerne dertil. I det Dieblif, man aldeles binder Hænderne paa Ministeren og siger til ham: „Handel paa dit eget Ansvar, og opfør saa Udgiften paa en Tillægsbevilling, saa skulle vi tage Bestemmelse, om vi ville bevilge Udgiften eller ikke; see at sælge, hvad der kan sælges, og gjør, hvad du kan med tomme Hænder“, saa kan man virkelig ikke forlange Interesse af Ministeren for denne Sag. Jeg tillod mig ved første Behandling at røre ved Sagen angaaende Marmorkirken, og jeg indrømmede, at jeg nok tænkte mig, at Pladsen kunde blive bebygget og Grunde bortsolgte, men uagtet jeg havde det Haab, skal jeg meget gjerne stemme for det foreliggende Forslag, da jeg under alle Omstændigheder synes, at det bedst vil kunne lere paa Veien til at dømmen om, om der kan komme nogen Indtægt af denne Plads, ligesom ogsaa lere til, at alle de Hensyn, som Alle ere enige om bør tages i Betragtning, kunne blive tagne ved Ordningen af en saadan Plads i Hovedstaden. Jeg skal derfor særdeles anbefale Thingets ærede Medlemmer at stemme for begge den ærede Indenrigsministers Forslag.

Scherning: Siden der har reist sig en Stemme, som saa ivrigt har talt for at bevilge de 10,000 Rd., der ere begjærte til Arbejder paa Frederiks Kirkeplads, anseer jeg mig opfordret til at slutte mig til dem, der have fraraadet denne Bevilling, ikke fordi jeg troer, at det ikke kunde være ønskeligt, at der blev gjort noget Saadant, eller fordi jeg mener, at det kan gjøres uden Penge, men fordi det forekommer mig, at den hele Plan er umoden, og fordi jeg troer, at det halve Aar fra nu af, og

til vi atter komme sammen til næste Efteraar, godt kan bruges til at modue Planen noget bedre; da vil det være tidsnok at bevilge, hvad der i saa Henseende behøves.

Indenrigsministeren: Det er en Selvfølge, at Administrationen for den grønlandske Handel er i Besiddelse af Aktiv-Lister og Oplysninger om Skibenes Værdi, hvad de aarlig have kostet i Reparationer osv., og at det altsaa er af dens Bøger, man i saa Henseende maa se; det er ogsaa ganske vist, at det vil være denne Administration, der har at affatte en saadan Status, som forøvrigt er tilstede, men der er fra mange Sider paastaet, at denne Status var opfattet eensidig, ja, at den endog i enkelte Punkter i høi Grad var Præget af en forældet Tilstand, og derfor kan jeg ikke Andet end ansee det for rigtigt, at den bliver revideret af Dine, der staae udenfor Administrationen. Forøvrigt skal jeg bemærke, at hvis Pengene ikke bevilges, hvilket forsaavidt er mig meget ligegyldigt, forbliver Alt in statu quo; men jeg antager ikke, at den af mig forlangte Sum gaaer ud over det, der maa ansees nødvendigt for at staffe den fornødne Assistance, navnlig naar man forlanger, at private Mænd skulle undersøge det Spørgsmaal, hvorledes Ordningen paa den bedst mulige Maade kan komme tilstede, og i saa Henseende stille deres Kræfter til Statens Disposition. — Hvad angaaer Bevillingen med Hensyn til Marmorkirken, da er det jo en Selvfølge, at hvad jeg her løselig har antydet, vil blive undergivet kompetente Folks Bestemmelse, saasnart det er givet, at der i saa Henseende vil kunne være Noget at gjøre. Jeg har ophørt, at Forholdene ikke ere saa flemme, som det er blevet antydet; men nægtes Summen, saa skal ganske vist Marmorkirken og Marmorpladsen have Fred for mig, saalænge jeg er Indenrigsminister. Paa den anden Side skal jeg dog ogsaa udtale, at jeg skal vide at staffe den Fred for dem, der kunne have Lyft til at rive den ned.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved: